

Mit svar til hr. Arne Melchior er, at den vedtagelse, som Folketinget vedtog i dag med et stort flertal, sådan set for os at se anviser de løsningsmuligheder, der er. For os at se er løsningen, at FN's resolution 1199 overholdes, og at FN's generalsekretær, Kofi Annan, går ind og gør en fredsbevarende indsats for at følge op på den resolution. Vi mener også, det er vigtigt, at vi undgår, at Rusland aktiveres på serbernes side, og det kan vi godt frygte, hvis ikke man fastholder Rusland som en vigtig partner, sådan som det også står i vedtagelsen. Endelig synes vi, det er vigtigt, at flygtningesituationen løses i nærområdet, og det siger vedtagelsen jo også noget om.

Det er sådan set vores forslag til, hvad der skal ske.

Udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen): Jeg vil sige til hr. Søren Søndergaard, at jeg har ikke antydning, hr. Søren Søndergaard sagde, og jeg kunne ikke drømme om at gøre det.

Hermed sluttede forhandlingen, og forslaget overgik derefter til anden (sidste) behandling.

Afstemning

Formanden:

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Forsvarsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

6) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 129:

Forslag til folketingsbeslutning om etablering af hospitalsskibet »Jutlandia II«.

Af Tom Behnke (FP) m.fl.
(Fremsat 16/4 99).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Ministeren for udviklingsbistand (Poul Nielson):

Inden jeg direkte skal kommentere det forslag til folketingsbeslutning, der ligger foran os, vil jeg gerne komme med nogle bemærkninger om den humanitære situation på Balkan.

Det, vi nu er vidner til på Balkan, er den største humanitære katastrofe i Europa siden Anden Verdenskrig. Omkring én million flygtninge og internt fordrevne befinder sig i nær-områderne eller ude i Europa. Det er et svimlende stort tal. I såvel tv som aviser har vi set den elendige forfatning, der præger de flygtninge, der kommer over grænsen til Albanien og Makedonien. Flere kan endda komme til, for ingen kender skæbnen for de 600.000-700.000 mennesker, måske flere, som stadig befinder sig i Kosovo. Der er grund til at nære den dybeste bekymring for disse menneskers skæbne.

Der er fra dansk side fra begyndelsen af krisen reageret hurtigt, effektivt og generøst. Fra regeringens side tog vi straks sagen op, da vi kunne se, at omfanget af flygtningeproblemerne nødvendiggjorde et aktstykke, og jeg noterede mig med glæde, at et enigt Finansudvalg allerede 2 dage efter påske ved en hastebehandling godkendte regeringens forslag om at afsætte 180 mio. kr. Vi var dermed oppe på at have ydet 204 mio. kr., og udmøntningen af aktstykket er nu i fuld gang.

Jeg vil også gerne fremhæve, at den danske befolkning har vist et enestående engagement og en offervilje, som vi fra regeringens side hilser med meget stor tilfredshed. De flotte indsamlingsresultater, der er opnået de sidste uger, og som kulminerede under indsamlingen søndag aften, er et stærkt udtryk for befolkningens engagement og solidaritet.

Udfordringen er nu først og fremmest at sikre, at vi støtter det, der er mest behov for her og nu, og at vi sikrer, at bistandspengene når flest mulige og imødekommer deres væsentligste behov.

Vurderingen af de mest påtrængende behov foretages af de internationale og nationale nødhjælpsorganisationer. Det er dem, der arbejder med at bringe hjælp frem, og dem, der dagligt færdes blandt flygtningene. Ingen kan vurdere behovene bedre end disse organisationer, og ingen af disse organisationer har indtil nu fremsat anmodning om et hospitalsskib eller et felt-hospital. Tværtimod har de understreget, at de